

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

کتاب مقدس درباره نیکی و بدی چه می‌گوید؟ — بنیاد • آیات کتاب مقدس پادشاه جیمز (KJV) با شماره‌های استراک

THE FOUNDATION • THE ORIGINAL STUDY, SET IN THE ANCIENT ORDER

نیک و بد — آموزه بنیادین کتاب مقدس

سخن آغازین

دو چیز پیش روی هر انسانی زیر آسمان ایستاده است: زندگی و نیکی از یک سو، و مرگ و بدی از سوی دیگر. خداوند می‌خواهد قوم خود، هنگامی که به کمال بلوغ می‌رسند، حواس خود را تربیت کند تا این دو را از یکدیگر تشخیص دهند. به دقت به کسانی که بدی می‌کنند بنگرید، زیرا کتاب مقدس ایشان را به وضوح نشان می‌دهد. ایشان دانستن بدی کردن را می‌دانند، اما از نیکی کردن هیچ معرفتی ندارند. ایشان از روی قصد شرارت را تدبیر می‌کنند. آن قدر به آن خو می‌گیرند که بخشی از وجودشان می‌شود، همچون پوست خودشان. سرانجام حتی نمی‌توانند بخوانند مگر آنکه کاری نادرست کرده باشند. چنین دلی از کجا آغاز شد؟ به باغ بازگردید. آنجا درخت حیات ایستاده بود، و آنجا درخت معرفت نیک و بد ایستاده بود، و یک فرمان روشن. ما گفت که مرگ نخواهد آمد، و اینکه چشمانشان باز خواهد شد. زن نگرست، برداشت، خورد، و داد؛ و چشمان هر دوی ایشان برآستی باز شد. اما آن معرفت بیش از آنچه می‌توانستند بر دوش کشند به ایشان بخشید. نیکی را می‌دانستند، اما قدرت انجام آن را نداشتند. بدی را می‌دانستند، اما قدرت مقاومت در برابر آن را نداشتند. شرم آمد، و ترس آمد، و ایشان از همان حضوری که برای ایستادن در برابرش ساخته شده بودند، پنهان شدند. در عرض چند نسل، هر تدبیری که در دل انسان شکل می‌گرفت، همواره به سوی بدی متمایل بود، و این دل خداوند را بسیار غمگین ساخت. اما چون داوری گذشت، مردی قربانگاهی بنا کرد، و خداوند بوی هدیه را استشمام کرد، و در دل خود وعده‌ای بر زبان آورد. نوح از کجا دانست که قربانی پاسخ بدی خواهد بود؟ این پرسش را تا پایان نگاه دارید، زیرا پاسخش در درخت دیگری، به واسطه هدیه‌ای دیگر، یک بار برای همیشه داده می‌شود. آن وعده استوار برقرار است: هر که بشنود، در امان زندگی خواهد کرد، و از ترس بدی آرامش خواهد یافت. آن را جستجو کنید.

سه سؤالی که این مطالعه به آنها پاسخ می‌دهد:

۱. آن دو چیزی که امروز پیش روی هر انسانی قرار دارند چیستند، و شرارت چگونه دلی دارد؟
۲. شناخت نیک و بد در مرد و زن چه کاری انجام داد، و چرا آنها خود را از حضور خداوند پنهان کردند؟
۳. هنگامی که هر تصور دل انسان تنها پیوسته شریر بود، چه چیزی پاسخ شرارت را داد، و کیست که از ترس بلا آرام خواهد گرفت؟

واژگان کلیدی یونانی

“تشخیص دادن” — **G1253 diakrisis** — تشخیص‌دهنده، داوری‌کننده میان کل مطالعه در یک کلمه: حواسی که برای تشخیص هم نیکو و هم بد تربیت شده‌اند (عبرانیان ۵:۱۴)

“حواس” — **G145 aistheterion** — قدرت درک کردن، حس

نشیخ با به کارگیری رشد می‌کند — حواس باید تربیت شوند

“خوب” — **G2570 kalos** — خوب، صادق، لایق

انسانی که به کمال رسیده است، قادر است نیکو را تشخیص دهد

“شر” — **G2556 kakos** — بد، شریر، مضر

شخص بالغ قادر است شرارت را تشخیص دهد و آن را رد کند

“درخت” — **G3586 xylon** — چوب، درخت، عصا

از طریق درختی، شناختی به دست آمد که پیش از توان انسان بود؛ بر درختی گهاهاش برداشته شد (اول پطرس ۲:۲۴)

کلیدواژه‌های عبری

“شر” — **H7451 ra** — بد، شریر، سختی، مصیبت، بدبختی

کلمه‌ای که در سراسر این مطالعه، بارها و بارها در برابر خیر قرار داده شده است

“خوب” — **H2896 towb** — خوب، خوش آیند، نیکو

با حیات پیش روی ما نهاده شده است (تثنیه ۲۰:۱۵) — آنچه خداوند نیکو می‌خواند، برآستی نیکوست

“بدانستن” — **H3045 yada** — دانستن، درک کردن، تشخیص دادن

دانستن نیک و بد — سخن مار، و بار انسان

“دانش” — **H1847 daath** — دانش، تشخیص

نام آن درخت — درخت شناخت نیک و بد

“ترسیده” — **H3372 yare** — برای ترسیدن، هراسیدن؛ برای احترام و بیم داشتن

اولین نمره‌ی نافرمانی: من ترسیدم و خود را پنهان کردم

“حضور” — **H6440 panim** — چهره، سیما

برای پنهان شدن از حضور او، پنهان شدن از چهره اوست

“اعتماد” — **H982 batach** — اعتماد کردن، اطمینان داشتن، احساس امنیت کردن

پاسخ در برابر ترس: در وقتی که می‌ترسم، بر تو توکل خواهم نمود (مزمور ۵۶:۳)

“پیشانی” — **H6869 tsarah** — رنج، مصیبت، اندوه

جای تنگی که شرارت انسان را در آن محبوس می‌سازد (امثال ۱:۲۷)

“اضطراب” — **H6695 tsuqah** — رنج، اندوه

فشار دشمن بر جان (امثال ۱:۲۷)

“معتاد” — **H3928 limmud** — آموزش داده شده، به کاررفته

شرارتی که آموخته شده تا آنجا که مانند پوست شخص می‌شود (ارمیا ۱۳:۲۳)

“تخیل” — **H3336 yetser** — تخیل، طرح، هدف

آنچه خدا پیش از طوفان و پس از آن در دل انسان دید (پیدایش ۶:۵؛ ۸:۲۱)

لنگر آغازین

عبرانیان 5:14 اما غذای قوی از آن بالغان است که حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده‌اند تا تمییز نیک و بد را بکنند.

[■ G145 aistheterion] [■ G1253 diakrisis] [■ G2570 kalos] [■ G2556 kakos]

غذای قوی = بالغان → حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده‌اند تا تمییز نیک و بد را بکنند.

(افکار شخصی من — این چارچوب کل این مطالعه است: نیکی و بدی در کتاب مقدس با هم نام برده شده‌اند. نه اینکه انسان باید بدی را بچشد، بلکه باید حواس تربیت شوند تا آن را تشخیص دهند و آن را رد کنند. این مطالعه ابتدا به کسانی که بدی می‌کنند می‌پردازد، سپس به باغی که در آن معرفت وارد شد، و سپس به فراتنگاهی که در آن به بدی پاسخ داده شد.)

I. زندگی و نیکی، مرگ و بدی — این دو در برابر تو نهاده شده

A. تثنیه 30:15 «بین امروز حیات و نیکویی و موت و بدی را پیش روی تو گذاشتم. [■ H7451 ra] [■ H2896 towb]

امروز پیش روی تو نهاده‌ام: حیات + نیکویی → موت + بدی.

(افکار شخصی من — شرارت، رَع (H7451، شرارت)، بار به بار در سراسر کتاب مقدس در برابر نیکویی، طوو (H2896، نیکویی)، نامیده می‌شود. این دو در کنار یکدیگر قرار داده شده‌اند تا انسان بتواند یاد بگیرد آن‌ها را از یکدیگر تشخیص دهد، همان‌گونه که نور از تاریکی جدا شد.)

B. میکا 3:1 و گفتیم: ای روسای یعقوب وای داوران خاندان اسرائیل بشنوید! آیا بر شما نیست که انصاف را بدانید؟ **[H7451 ra]**
[H2896 towb] **[H3045 yada]** (2) آنانی که از نیکویی نفرت دارند و بر بدی مایل می‌باشند و پوست را از تن مردم و گوشت را از استخوانهای ایشان می‌کنند،

آیا شما را نمی‌سزد که انصاف را بدانید؟ -- که از نیکویی نفرت دارید و بدی را دوست می‌دارید.

C. امثال 1:24 زیرا که چون خواندم، شما ابا نمودید و دستهای خود را افراشتم و کسی اعتنا نکرد. **[H6695 tsuqah]**
[H6869 tsarah] (25) بلکه تمامی نصیحت مرا ترک نمودید و توبیخ مرا نخواستید. (26) پس من نیز در حین مصیبت شما خواهم خندید و چون ترس بر شما مستولی شود استهزا خواهم نمود. (27) چون خوف مثل باد تند بر شما عارض شود، و مصیبت مثل گردباد به شما دررسد، حینی که تنگی و ضیق بر شما آید. (28) آنگاه مرا خواهند خواند لیکن اجابت نخواهم کرد، و صبحگاهان مراجستجو خواهند نمود اما مرا نخواهند یافت.
من ندا دادم و شما اجابت نکردید → پس آن‌گاه مرا خواهند خواند اما جواب نخواهم داد.

(افکار شخصی من — تنگی، تصاره (H6869، تنگی)، از ریشه‌ای به معنای باریک می‌آید: جای تنگ و محصور جانی که در محاصره است. عذاب، تصوقاه (H6695)، عذاب)، فشار همان محاصره است. خداوند به درون آن تیرگی تنگ، نور نجات خویش را می‌آورد، اگر انسان بشنود.)

D. امثال 1:29 چونکه معرفت را مکروه داشتند، و ترس خداوند را اختیار ننمودند، **[H7451 ra]** **[H8085 shama]**
[H1847 daath] (30) و نصیحت مرا پسند نکردند، و تمامی توبیخ مرا خوار شمردند، (31) بنابراین، از میوه طریق خود خواهند خورد، و از تدابیر خویش سیر خواهند شد. (32) زیرا که ارتداد جاهلان، ایشان را خواهد کشت و راحت غافلانه احمقان، ایشان را هلاک خواهد ساخت. (33) اما هر که مرا بشنود در امنیت ساکن خواهد بود، و از ترس بلا مستریح خواهد ماند.

آنها معرفت را دشمن داشتند + ترس خداوند را اختیار نکردند → اما هر که به من گوش دهد، در امنیت ساکن خواهد بود و از هراس بلا آسوده خواهد شد.

E. اشعیا 5:20 وای بر آنانی که بدی را نیکویی و نیکویی را بدی می‌نامند، که ظلمت را به جای نور و نور را به جای ظلمت می‌گذارند، و تلخی را به جای شیرینی و شیرینی را به جای تلخی می‌نهند. **[H7451 ra]** **[H2896 towb]**
وای بر آنانی که بدی را نیکویی می‌نامند و نیکویی را بدی → که ظلمت را به جای نور می‌گذارند.

II. مردانی که شرارت می‌کنند — چهار نشانه، و راه عادلان

A. ارمیا 4:22 چونکه قوم من احمقند و مرانمی شناسند و ایشان، پسران ابله هستند و هیچ فهم ندارند. برای بدی کردن ماهرند لیکن به جهت نیکوکاری هیچ فهم ندارند. **[H3045 yada]**

برای بدی کردن ماهرند + به جهت نیکوکاری هیچ فهم ندارند = مرا نمی‌شناسند.

B. امثال 24:8 هر که برای بدی تفکر می‌کند، او را فتنه انگیزی گویند. **[H2803 chashab]**
کسی که به فکر بدی کردن است = شخصی شرور.

C. ارمیا 13:23 آیا حبشی، پوست خود را تبدیل تواند نمود یا پلنگ، پیسه های خویش را؟ آنگاه شما نیز که به بدی کردن معتاد شده‌اید نیکویی توانید کرد؟ **[H3928 limmud]**

عادت کرده به بدی کردن = پوست حبشی + پیسه‌های پلنگ، تبدیل نشده.

D. امثال 4:14 به راه شریران داخل مشو، و در طریق گناهکاران سالک مباش. **[H7451 ra]** (15) آن را ترک کن و به آن گذر منما، و از آن اجتناب کرده، بگذر. (16) زیرا که ایشان تا بدی نکرده باشند، نمی‌خواهند و اگر کسی را نلغزانیده باشند، خواب از ایشان منقطع می‌شود. (17) چونکه نان شرارت را می‌خورند، و شراب ظلم را می‌نوشند.
داخل مشو + از آن بازگرد → زیرا خواب نمی‌برد ایشان را، اگر بدی نکرده باشند.

E. امثال 4:18 لیکن طریق عادلان مثل نور مشرق است که تا نهار کامل روشنایی آن در تزیاد می‌باشد. (19) و اما طریق شریران مثل ظلمت غلیظ است، و نمی‌دانند که از چه چیز می‌لغزند.

مسیر عادلان = نوری تابان، که هر چه بیشتر روشن‌تر می‌شود تا نیمروز کامل → راه شریران = تاریکی.

(افکار شخصی من — این‌ها نشانه‌های کسانی هستند که کار بد انجام می‌دهند. آن‌ها دانش انجام نیکویی را ندارند. آن‌ها عمداً نقشه آسیب رساندن می‌کشند. آن‌قدر به آن عادت می‌کنند که مانند پوست خودشان می‌شود. سرانجام نمی‌توانند بخوابند مگر آنکه کار بدی انجام داده باشند. و بخشی از آنچه درک نمی‌کنند این است: آسیبی را که به روح خود می‌زنند نمی‌بینند، تا زمانی که دیگر دیر شده باشد.)

III. تورات — پیدایش: درخت، سقوط، و دل شرور

A. پیدایش 2:8 و خداوند خدا باغی در عدن بطرف مشرق غرس نمود و آن آدم را که سرشته بود، در آنجا گذاشت. **[H7451 ra]**
[H1847 daath] **[H2896 towb]** (9) و خداوند خدا هر درخت خوشما و خوش خوراک را از زمین رویانید، و درخت حیات را در وسط باغ و درخت معرفت نیک و بد را.

هر درختی که برای نظر خوش‌آیند و برای خوراک نیکو بود + درخت حیات + درخت معرفت نیک و بد.

(افکار شخصی من — به درختان توجه کن. هر درخت برای خوراک نیکو بود. سپس درخت حیات، جدا ایستاده بود. و درخت معرفت نیک و بد نیز جدا ایستاده بود. دو درخت در وسط ایستاده بودند، و تنها یکی موضوع بود.)

B. پیدایش 2:15 پس خداوند خدا آدم را گرفت و او را درباغ عدن گذاشت تا کار آن را بکند و آن را محافظت نماید.

یهوه خدا انسان را گرفت + او را در باغ گذاشت → تا آن را کار کند و آن را نگاهبانی نماید.

C. پیدایش 2:16 و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی ممانعت بخور، [H7451 ra] [H2896 towb]

[H1847 daath] (17) اما از درخت معرفت نیک و بد زنهارنخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد.»

از همه درختان باغ بی ممانعت بخور → اما از درخت معرفت نیک و بد نخور → زیرا در روزی که از آن بخوری، هرآینه خواهی مرد.

(افکار شخصی من — خداوند بسیار بخشید: از هر درخت، آزادانه بخور. او فقط یک درخت را منع کرد. و این فرمان به مرد داده شد، زیرا زن هنوز شکل نگرفته بود.)

D. پیدایش 3:1 و مار از همه حیوانات صحرا که خداوند خدا ساخته بود، هشیارتر بود. و به زن گفت: «آیا خدا حقیقت گفته است که از همه درختان باغ نخورید؟» [H3045 yada] (2) زن به مار گفت: «از میوه درختان باغ می خوریم، (3) لکن از میوه درختی که در وسط باغ است، خدا گفت از آن نخورید و آن را لمس مکنید، مبدا بمیرید.» (4) مار به زن گفت: «هر آینه نخواهید مرد، (5) بلکه خدا می داند در روزی که از آن بخورید، چشمان شما باز شود و مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود.»

خدا گفته است → مار می گوید: هرگز نخواهید مرد + مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود.

E. پیدایش 3:6 و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر دانش افزا، پس از میوه اش گرفته، بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد. [H3045 yada] [H2896 towb] (7) آنگاه چشمان هر دو ایشان باز شد و فهمیدند که عریانند. پس برگهای انجیر به هم دوخته، سترها برای خویشتن ساختند.

دید + گرفت + خورد + داد → چشمان هر دوی ایشان باز شد و دانستند که عریانند.

(افکار شخصی من — پیش از این هیچ شرمی نبود. آن معرفت آمد و نخستین چیزی که به ایشان نشان داد، برهنگی خودشان بود. معرفت نیک و بد، بدون قدرت در برابر بد، شرم را پدید می آورد.)

F. پیدایش 3:8 و آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نهار در باغ می خرامید، و آدم و زنش خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند. [H6440 panim] [H7307 ruach]

آنها صدای خداوند خدا را شنیدند → و خود را از حضور خداوند خدا پنهان کردند.

(افکار شخصی من — حضور، پانیم (H6440, presence) است، یعنی چهره. نافرمانی باعث شد که آنها از همان چهره ای که برای ایستادن در برابر آن آفریده شده بودند، پنهان شوند. و «تسیم روز» در زبان عبری، باد روز است.)

G. پیدایش 3:9 و خداوند خدا آدم را ندا درداد و گفت: «کجا هستی؟» [H3372 yare] (10) گفت: «چون آوازت را در باغ شنیدم، ترسان گشتم، زیرا که عریانم. پس خود را پنهان کردم.»

صدای تو را شنیدم + ترسیدم، زیرا که برهنه بودم → و خود را پنهان کردم.

(افکار شخصی من — ترسیدن، یاره (H3372, ترسیدن): نخستین ترس در سراسر کتاب مقدس، پس از نخستین نافرمانی می آید. ترس همراه با شناخت شرارت وارد شد.)

H. مزامیر 56:3 هنگامی که ترسان شوم، من بر تو توکل خواهم داشت. [H982 batach] [H3372 yare] (4) در خدا کلام او را خواهم ستود. بر خداتوکل کرده، نخواهم ترسید. انسان به من چه می تواند کرد؟

وقتی که می ترسم = بر تو توکل خواهم نمود → از آنچه بشر به من تواند کرد، نخواهم ترسید.

I. مزامیر 56:11 بر خدا توکل دارم پس نخواهم ترسید. آدمیان به من چه می توانند کرد؟ [H982 batach] [H3372 yare]

توکل بر خدا = نخواهم ترسید. آدمیان به من چه می توانند کرد؟

(افکار شخصی من — دو سطر از این مزمور واحد را کنار هم بگذارید. در ابتدا: «در وقتی که می ترسم، بر تو توکل خواهم نمود.» و پیشتر: «نخواهم ترسید.» توکل میان این دو ایستاده است — اراده ای که بر ترس گذاشته شده، تا دل را نگاه دارد. این پاسخی است به سخن آدم که «ترسیدم و خود را پنهان کردم»: نه برای پنهان شدن از حضور، بلکه برای توکل کردن بر کلام.)

J. پیدایش 3:22 و خداوند خدا گفت: «همانا انسان مثل یکی از ما شده است، که عارف نیک و بد گردیده. اینک مبدا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد، و تا به ابد زنده ماند.» [H3045 yada] (23) پس خداوند خدا، او را از باغ عدن بیرون کرد تا کار زمینی را که از آن گرفته شده بود، بکند. (24) پس آدم را بیرون کرد و به طرف شرقی باغ عدن، کروبیان را مسکن داد و شمشیر آتشباری را که به هر سو گردش می کرد تا طریق درخت حیات را محافظت کند.

انسان مثل یکی از ما شده است، که عارف نیک و بد گردیده → بیرون رانده شد + شمشیری آتشبار گردنده، تا راه درخت حیات را محافظت کند.

(افکار شخصی من — چیزی در دانستن نیک و بد بیش از آن چه انسان می توانست تحمل کند به او بخشید. دانش او از قدرتش فراتر رفت. او اکنون می توانست نیکی را بشناسد، اما نمی توانست آن را انجام دهد. می توانست بدی را بشناسد، اما نمی توانست در برابر آن بایستد. و شمشیر راه درخت زندگی را نگاه می داشت، تا او نخورد و برای همیشه در آن حالت شکسته زنده نماند.)

K. پیدایش 6:5 و خداوند دید که شرارت انسان در زمین بسیار است، و هرتصور از خیالهای دل وی دائم محض شرارت است.

[H6087 atsab] [H7451 ra] [H3336 yetser] (6) و خداوند پشیمان شد که انسان را بر زمین ساخته بود، و در دل خود

محزون گشت.

هر تصور از خیالهای دل او = فقط پیوسته بد → و او را در دل خویش محزون ساخت.

(افکار شخصی من — تخیل همان پسر (H3336, imagination) است، یعنی آنچه شکل گرفته: مقاصد و امیال شکل گرفته در دل. خدا شرارت را دید، که میوه بدی است. بدی از مقاصد شکل گرفته دل می آید. و او را در دلش محزون ساخت. حتی اکنون نیز، هنگامی که روح القدس محزون می شود، به این سبب است که افکار، امیال و مقاصد بد در درون نگاه داشته می شوند.)

L. پیدایش 8:20 و نوح مذبحی برای خداوند بنا کرد، و از هر بهیمه پاک و از هر پرندۀ پاک گرفته، قربانی های سوختنی بر مذبح گذراند. **[H7451 ra] [H3336 yetser] [H7381 reyach] [H5207 nichoach] [H5930 olah]** (21) و خداوند بوی خوش بویید و خداوند در دل خود گفت: «بعد از این دیگر زمین را بسبب انسان لعنت نکنم، زیرا که خیال دل انسان از طفولیت بد است، و بار دیگر همه حیوانات را هلاک نکنم، چنانکه کردم. (22) مادامی که جهان باقی است، زرع و حصاد، و سرما و گرما، و زمستان و تابستان، و روز و شب موقوف نخواهد شد.»

نوح قربانی های سوختنی گذراند → خداوند بوی خوش آن را استشمام نمود → بار دیگر زمین را لعنت نخواهم کرد.

(افکار شخصی من — پرسشی که ارزش کاوش دارد: نوح از کجا دانست که باید قربانی کند؟ آیا صدایی شنید؟ آیا قربانی ارتباطی با شرارت داشت؟ دل انسان هنوز از جوانی اش شریر بود. با این حال، هنگامی که قربانی سوختنی تقدیم شد، خداوند در دل او سخن از آرامش گفت، گویی تنها یک قربانی می توانست پاسخ شرارت باشد، زیرا آتش، هدیه را می بلعید. این پرسش را نگاه دار. کتاب مقدس در درختی دیگر به آن پاسخ می دهد.)

بستن

امثال 1:33 اما هر که مرا بشنود در امنیت ساکن خواهد بود، و از ترس بلا مستریح خواهد ماند. **[H8085 shama] [H7451 ra]**
هر که گوش دهد = در امان ساکن خواهد شد + از خوف بلا مستریح خواهد بود.

اول پطرس 2:24 که خود گناهان ما را در بدن خویش بردار متحمل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت زیست نماییم که به ضربهای او شفا یافته اید. **[G3586 xylon] [G399 anaphero]**

که خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار متحمل شد → تا از گناه مرده شده، به عدالت زیست نماییم + که به ضربهای او شفا یافته اید.

(افکار شخصی من — پرسش قربانگاه نوح در اینجا پاسخ می یابد. از درختی معرفت شرارت پدید آمد. بر درختی شرارت برداشته شد. آن قربانی ای که نوح بدان دست دراز کرد، خدا خودش تهیه نمود: خود او، بدن خود او، یک قربانی. هر که بشنود از ترس شرارت آسوده خواهد شد، زیرا شرارت پاسخ داده شده است.)

آزمون تمرینی

1. تثنیه ۳۰:۱۵ — بین امروز... را پیش روی تو گذاشتم:

(الف) فقط برکت و لعنت

زندگی و نیکویی، و موت و بدی

(ج) شریعت و فرمان

2. پیدایش ۱۶:۲-۱۷ — از همه درختان باغ بی ممانعت بخور، مگر از:

(الف) درخت حیات

(ب) هر درختی که برای نظر خوش آیند بود

(ج) درخت معرفت نیک و بد

3. امثال ۱:۳۳ — کیست که در امنیت ساکن خواهد بود و از ترس بلا مستریح خواهد ماند؟

(الف) اما هر که مرا بشنود

(ب) آنانی که صبحگاهان مرا می طلبند

(ج) ساده دلان، در کامیابی خود

4. ارمیا ۱۳:۲۳ — آنانی که به بدی کردن معتاد شده اند، نیکویی توانند کرد، به همان آسانی که:

(الف) به آنها آموزش داده می شود که نیکو عمل کنند

(ب) حبشی می تواند پوست خود را تبدیل نماید و پلنگ پیسه های خویش را

(ج) دامن های ایشان مکشوف می شود

5. پیدایش ۳:۸ — آدم و زنش خویشتن را پنهان کردند از:

(الف) از حضور خداوند خدا، در میان درختان باغ

(ب) شمشیر مشتعل در شرق باغ

(ج) صدای مار

6. پیدایش ۳:۲۲-۲۴ — به چه سبب انسان از باغ بیرون رانده شد؟

الف) مبادا بار دیگر از درخت معرفت نیک و بد بخورد

ب) زیرا مار هنوز در باغ بود

ج) مبادا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد، و تا به ابد زنده ماند

۷. پیدایش ۸:۲۱ — چون خداوند بوی خوش بویید، گفت که خیال دل انسان چگونه است:

الف) فقط شرارت به‌طور مداوم

ب) شریر از طفولیت

ج) به سوی نیکی کردن بازگشتند

پاسخ‌نامه: 1-ب، 2-ج، 3-الف، 4-ب، 5-الف، 6-ج، 7-ب

چگونگی انشعاب این مطالعه

→ چگونه سایه نور می‌آورد: درخت حیات در وسط (باغ) قرار داشت (پیدایش ۲:۹) → به هر که غالب آید، از درخت حیات خواهم داد که بخورد (مکاشفه ۲:۷). درختی که با شمشیر نگهبانی می‌شد، بار دیگر در مسیح گشوده می‌شود.

→ اهمیت کلمات: بوی خوش قربانی نوح (پیدایش ۸:۲۱) → مسیح خود را برای ما همچون هدیه و قربانی خوشبو به خدا تقدیم کرد (افسیان ۵:۲). بویی که نوح تقدیم کرد، پسر آن را به کمال رساند.

این چگونه به شما مربوط می‌شود: آنها خود را از حضور، از روی خداوند، پنهان کردند (پیدایش ۳:۸). اما پاکدلان خدا را خواهند دید (متی ۵:۸)، و بندگان او روی او را خواهند دید (مکاشفه ۲۲:۴). ترس روی را پنهان کرد. اعتماد آن را بازمی‌گرداند (مزمور ۵۶:۱۱).

→ این چگونه بر قلب اثر می‌گذارد: تمامی تصورات از خیالهای دل او دائماً بد بود (پیدایش ۶:۵) → کلام خدا مُمیّز افکار و نیت‌های دل است (عبرانیان ۴:۱۲). آنچه در آن زمان او را محزون ساخت، اکنون کلام آن را می‌کاود.

این برای ابدیت چه معنایی دارد: دانشی که از توان انسان فراتر رفت، با حواسی که برای تمییز نیک و بد ورزیده شده‌اند پاسخ می‌یابد (عبرانیان ۵:۱۴)، و هر که بشنود از ترس بلا آسوده خواهد بود (امثال ۱:۳۳). ترسی که در باغ داخل شد، در دل شنونده ساکت می‌گردد.

برای نجات یافتن چه باید بکنی؟

به مطالعه کتاب مقدس ما نگاه کنید — «برای نجات یافتن چه باید بکنم»

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Old Persion Version Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©